

V Andách začínal podzim, což je zde příjemné roční období. Není moc horko, častěji prší a tráva je tak svěže zelená. Oranžová lama tak sehnula hlavu a začala se cpát. Tento den už popáté. Zelená a modrá, které kousek stranou hrály piškvorky, si jen pohrdlivě odfrkly. Od minulého roku se oranžová zakulatila a její kamarádky už rezignovaly na věčné domluvy, ať nemyslí pořád jen na jídlo a ať začne trochu cvičit.

Problém byl v tom, že lamy se tak nějak nudily. Zvykly si na dobrodružný život. Předloni řešily záhadu zmizelé červené lamy a bojovaly přitom s mafií. Loni zase neohroženě bojovaly za zrušení skládky. Letos ale nějak nebylo do čeho píchnout.

Zelená a modrá lama, které byly nejchytřejší, získaly zalíbení v deskových hrách. Pořád šoupaly figurkami po deskách, hrály piškvorky nebo si vzájemně vyráběly hlavolamy. Oranžová lama se starala jen o svůj žaludek. A fialová? Ta zůstala tak nějak stranou. Kde vlastně je? Modrá lama vyhlédla od piškvorek. Uvědomila si, že fialovou dneska neviděla. Byla s nimi vlastně včera?

Modrá přejížděla pohledem celou louku. Fialová nikde. Zato viděla opici. Štrádovala si to po louce v obleku a slaměném klobouku. Takhle vymóděnou ji modrá lama nikdy neviděla.

„Ahoj. Kam jdeš?“ pozdravila ji modrá. Opice neodpověděla, jen se rozpačitě zašklebila. Tak vyhlédla i zelená, která trapné ticho přerušila ne moc podařeným vtípkem: „Máš nový dres na fotbal?“

„Fotbal jste už nepořádaly měsíc. Pořád si jen hrajete a na kamarády kašlete,“ vyčetla jí opice a zelená s modrou se zastyděly. „Abyste věděly,“ vrátila se opice k původní otázce, „jdu za fialovou lamou. Chci se seznámit!“

„Proč se potřebuješ seznámit s fialovou?“ vmísila se do debaty oranžová. „Přece ji už dva roky znáš. A jestli je něco, co nevíš, tak ti to klidně řekneme. Miluju drby! Víš třeba, proč fialová miluje pomeranče? To takhle jednou sešla do údolí a potkala morče. A to povídá...“

Opice ji ale gestem umlčela. „Nechci se seznámit s fialovou! Chci se seznámit s jinou opicí. Mám už svoje léta a přemýšlím o rodině! Jedině fialová mi může pomoci.“

Lamy na sebe překvapeně koukaly. Opice se jen chlácholivě usmála. „Víte co, hrajte si dál ty svoje piškvorky. Křížek na ká sedm. Maucta!“ A byla pryč.

Lamy se začaly bavit, co to mělo znamenat. Ale na odpověď nemusely čekat dlouho. Brzy kolem nich prošla další andská zvířata. Jelen, puma, dokonce i kondor. Všichni vymódění do nejlepších šatů. „Kudy za fialovou?“ křičel papoušek, který si zobákem rovnal svá nejkrásnější pera.

Lamy následovaly procesí. Došly na mýtinu, kde byl velký nápis „Mýtinder – pro lišku i pantera fialová najde partnera!“

„To se všichni zbláznili?“ nechápala oranžová.